

784.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLI-
WOŚCI**

z dnia 26 listopada 1931 r.

**Regulamin wewnętrznego urzędowania prokuratorów
sądów apelacyjnych i okręgowych.**

Na podstawie art. 231 ust. 2, 232 i 293 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) oraz art. 651 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) zarządzam co następuje:

CZĘŚĆ OGÓLNA.**Przepisy wstępne.**

§ 1. Prokuratorzy sądów apelacyjnych i okręgowych sprawują swe czynności w sprawach karnych na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych według odpowiednich przepisów postępowania sądowego z uwzględnieniem w zakresie wewnętrznego urzędowania niniejszego regulaminu i odpowiednich przepisów regulaminów sądowych.

Czynność dokonana niezgodnie z przepisami regulaminu nie jest z tego powodu nieważna.

§ 2. Przez użyte w niniejszym regulaminie wyrażenie ogólne „prokurator” rozumie się prokuratorów, wiceprokuratorów i podprokuratorów.

Przepisy dotyczące podprokuratorów mają odpowiednie zastosowanie do asesorów sądowych, którym poruczono pełnienie czynności prokuratorских (art. 260 § 2 u. s. p.).

§ 3. Artykuły prawa powołane w niniejszym regulaminie z oznaczeniem k. p. k. odnoszą się do kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), z oznaczeniem przep. wpraw. k. p. k. do przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314), z oznaczeniem zaś u. s. p. — do prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93).

Paragrafy powołane w niniejszym regulaminie odnoszą się: bez bliższego oznaczenia — do niniejszego regulaminu, z oznaczeniem reg. og. do regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 934), z oznaczeniem reg. kar. — do regulaminu wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich w sprawach karnych z dnia 15 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 352).

§ 4. Regulamin niniejszy nie dotyczy urzędowania prokuratorów w sprawach cywilnych. W tym przedmiocie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

Zadania prokuratora.

§ 5. Prokurator jest obowiązany czuwać nad tem, aby wymiar sprawiedliwości był zgodny z prawem i odpowiadał duchowi ustaw oraz wymogom represji karnej.

§ 6. Prokurator jest obowiązany w razie niewłaściwego stosowania ustaw przez sądy dążyć do uchylenia niewłaściwości drogą ustawowych środków odwoławczych; jeżeli środek odwoławczy nie przysługuje, prokurator winien stosownie do rodzaju uchybienia zawiadomić o tem kierownika sądu, albo przedstawić sprawę swej władzy przełożonej.

§ 7. Prokurator winien przedstawiać swej władzy przełożonej poczynione przy rozpatrywaniu spraw spostrzeżenia co do braków i sprzeczności w ustawach celem spowodowania ich usunięcia w trybie art. 41 u. s. p. lub w drodze ustawodawczej.

§ 8. Celem ujednostajnienia trybu postępowania prokuratorzy apelacyjni i okręgowi mogą udzielać podległym sobie prokuratorom wyjaśnień i wskazań w drodze okólników.

Okólniki prokuratorów okręgowych, mające charakter ważniejszych zarządzeń lub wyjaśnień ogólnych, winny być przed podaniem do wiadomości podległych prokuratorów zatwierdzone przez prokuratora apelacyjnego, takież zaś okólniki prokuratorów apelacyjnych — przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 9. Prokurator winien czuwać nad biegiem spraw, wniesionych przezeń do sądu.

Organizacja wewnętrzna.

§ 10. Prokuratura stanowi jednolitą całość.

§ 11. Ministrowi Sprawiedliwości jako Naczelnemu Prokuratorowi podlegli są prokuratorzy wszystkich stopni, bezpośrednio zaś podlegają mu prokuratorzy apelacyjni.

Podsekretarz Stanu władny jest zastępować Ministra Sprawiedliwości w zakresie jego czynności jako Naczelnego Prokuratora.

§ 12. Prokurator jest bezwzględnie zależny w zakresie czynności urzędowych od poleceń przełożonego. W wypadkach ważniejszych usne polecenie na prośbę podwładnego winno być potwierdzone na piśmie. Ujawnienie polecenia przełożonego przy dokonywaniu zleconej czynności jest niedopuszczalne.

§ 13. Przełożony jest uprawniony do przejęcia i bezpośredniego załatwienia każdej czynności, należącej do prokuratora podległego, oraz do uchylenia jego zarządzenia.

§ 14. Wzajemne zastępowanie się wiceprokuratorów i podprokuratorów jest dopuszczalne jedynie za zgodą przełożonego.

§ 15. Korzystanie z uprawnień przewidzianych w art. 244 u. s. p. służy wyłącznie Naczelnemu Prokuratorowi, prokuratorowi apelacyjnemu i prokuratorowi okręgowemu.

§ 16. Prokuratorzy wnoszą swoje żądania, przedstawienia, zażalenia i podania w sprawach osobistych w drodze służbowej do bezpośredniego przełożonego, który przedstawia sprawę władzy przełożonej, o ile załatwienie sprawy nie należy do jego zakresu działania.

Odpowiedzialność służbowa.

§ 17. Prokurator jest odpowiedzialny za całość urzędowania oraz za prawidłowy i jednolity tok czynności podległego mu urzędowi.

§ 18. Prokurator odpowiada za treść i formę aktów oskarżenia i innych wniosków, które przesłał do sądu.

Odpowiedzialność prokuratora nie uchyla odpowiedzialności wiceprokuratora lub podprokuratora, który wniosek sporządził.

Podział czynności.

§ 19. Prokurator apelacyjny zarządza w prokuraturze apelacyjnej podział czynności według swego uznania.

Prokurator apelacyjny może polecić dokonanie poszczególnej czynności każdemu z podległych sobie wiceprokuratorów; może również ustanowić stałych zastępców do pewnych rodzajów czynności.

§ 20. Ustęp 2-gi § 19 ma zastosowanie do prokuratora okręgowego, który o ustanowieniu stałych zastępców powinien zawiadomić prokuratora apelacyjnego.

§ 21. Prokurator okręgowy zarządza podział okręgu sądu okręgowego na rejony prokuratorskie na zasadach terytorjalnych, uwzględniając istniejący podział sądowy (okręgi sądów grodzkich i sędziów śledczych) i administracyjny (powiaty, gminy, posterunki i komisariaty Policji Państwowej) i przydziela tak utworzone rejony podległym prokuratorom.

Każdy rejon prokuratorski oznacza się cyfrą rzymską.

§ 22. Niezależnie od podziału terytorjalnego może prokurator okręgowy poruczyć pewien rodzaj spraw jednemu lub kilku podległym prokuratorom (sprawy szpiegowskie, polityczne, prasowe, karnoskarbowe i t. p.), do których w tym wypadku stosują się przepisy, dotyczące prokuratorów rejonowych.

§ 23. W zamiejscowych oddziałach prokuratorskich, ustanowionych przy wydziałach karnych poza siedzibą sądu okręgowego tudzież przy sądach grodzkich, podział czynności zarządza prokurator okręgowy.

§ 24. Do czynności wykonywanych przez prokuratora rejonowego należą:

a) wszelkie czynności w zakresie prowadzonych dochodzeń;

b) składanie wniosków o przeprowadzenie śledztwa sędziom okręgowym śledczym, którym dana sprawa przypada w drodze przyjętego podziału (§ 1 art. 258 k. p. k.), oraz wykonywanie w tych sprawach w toku śledztwa wszelkich czynności, wpływających z uprawnień ustawowych prokuratora;

c) sporządzanie i przedstawianie do aprobaty prokuratorowi okręgowemu aktów oskarżenia, wniosków o umorzenie śledztwa lub wyrażenie zgody na umorzenie, wniosków o umorzenie dochodzenia oraz wniosków o wznowienie umorzonego postępowania.

§ 25. Jeżeli prokurator nie aprobuje aktu oskarżenia albo innego wniosku, sporządzonego przez wiceprokuratora lub podprokuratora, to zwraca mu sprawę celem ponownego opracowania stosownie do udzielonych wskazówek. W wypadku drobniejszych usterek prokurator może wnieść do przedstawionego mu wniosku poprawki i uzupełnienia, które winien umieścić w podpisany przez siebie dopisku.

Przedstawianie prokuratorowi okręgowemu do aprobaty aktów oskarżenia w sprawach, należących do właściwości sądów grodzkich, nie jest konieczne.

§ 26. Prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora okręgowego wyznacza wiceprokuratora, który w zastępstwie prokuratora okręgowego kieruje zamiejscowym oddziałem prokuratury (kierownika zamiejscowego oddziału).

§ 27. Kierownikowi zamiejscowego oddziału prokuratury przysługują w zakresie spraw, prowadzonych w oddziale, prawa prokuratora okręgowego. Komunikowanie się z prokuratorem apelacyjnym i kierownikami sądów, z wyjątkiem grodzkich, odbywa się za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

§ 28. Zastępcę kierownika zamiejscowego oddziału prokuratorskiego w razie potrzeby ustanawia prokurator okręgowy na wniosek kierownika oddziału, zawiadamiając o tem prokuratora apelacyjnego.

§ 29. Prokurator ustanowiony przy sądzie grodzkim jest uprawniony do samodzielnego prowadzenia dochodzeń w sprawach, podlegających właściwości danego sądu, wnoszenia i popierania oskarżenia przed tymże sądem oraz zapowiadania i wnoszenia środków odwoławczych.

Tryb i forma komunikowania się.

§ 30. Prokuratorzy rejonowi podpisują wszelkie pisma z zakresu czynności, do których są uprawnieni (§ 24). Wszelkie inne pisma podpisuje prokurator okręgowy lub jego zastępca. Korespondencja z władzami centralnymi i władzami zagranicznymi odbywa się za pośrednictwem władz przełożonych. W zakresie czynności dochodzenia prokuratorom prowadzącym dochodzenie przysługuje prawo bez-

pośredniego komunikowania się z władzami centralnymi.

Prokurator może upoważnić do podpisywania wezwań i zawiadomień oraz uwierzytelniania odpisów sekretarza lub wyznaczonego przez siebie urzędnika sekretariatu.

§ 31. W sprawach, należących do kompetencji Naczelnego Prokuratora, prokuratorzy komunikują się wyłącznie z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 32. Przełożeni udzielają podległym prokuratorom poleceń w zasadzie drogą instancyj służbowych. W razie otrzymania polecenia bezpośrednio od władzy wyższej prokurator zawiadamia o tem swego bezpośredniego przełożonego.

§ 33. Prokurator zwraca się do przełożonych w formie przedstawień w drodze instancyj służbowych. O ile w poszczególnym wypadku władza wyższa zarządziła inaczej, należy odpis przedstawienia równocześnie przedstawić bezpośrednio przełożonemu.

§ 34. Prokuratorzy komunikują się z prokuratorami równorzędnymi oraz z sądami, władzami, urzędami administracyjnymi i wojskowymi zapomożą odezwo.

§ 35. Jeżeli władza państwowa lub samorządowa odmawia wykonania prawnego żądania prokuratora lub z wykonaniem zwleka, prokurator zawiadamia o tem przełożonego prokuratora, który stara się o usunięcie przeszkód bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem swych władz przełożonych.

§ 36. Prokurator winien osobiście otwierać pisma, nadesłane w kopertach zamkniętych, zaopatrzone w napis „tajne“, „poufne“ lub inny, świadczący, że treść pisma ma być zachowana w tajemnicy.

Pomoc zbrojna.

§ 37. O pomoc zbrojną wojskową zwracać się mają prawo, przestrzegając przepisów reg. kar., kierownicy prokuratur apelacyjnych i okręgowych oraz oddziałów zamiejscowych, a w razie gdy pomoc taka okaże się niezbędna przy spełnianiu czynności poza siedzibą prokuratury i uzyskanie w porę pisemnej odezwy kierownika nie będzie możliwe, każdy prokurator.

Wizytacje.

§ 38. Prokurator apelacyjny winien osobiście lub za pośrednictwem delegowanego prokuratora dokonać co najmniej raz do roku wizytacji podległych prokuratur okręgowych i ich oddziałów zamiejscowych. Celem wizytacji jest zbadanie toku spraw, ocena należytego ich załatwiania, usunięcie dostrzeżonych usterek, ujednostajnienie stosowania ustaw i czynności prokuratur oraz zapoznanie się z kwalifikacjami podległych prokuratorów i urzędników.

§ 39. Z każdej wizytacji prokurator składa władzy przełożonej sprawozdanie, zawiadamiając jednocześnie o wydanych przez siebie zarządzeniach i o potrzebie wydania zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

§ 40. Z każdej wizytacji więzienia prokurator sporządza krótkie sprawozdanie, które składa do akt prokuratury. Ministrowi Sprawiedliwości prokurator przedstawia sprawozdanie roczne z dokonanych wizytacji, a sprawozdania szczególne składa wtedy, gdy w związku z wizytacją wydał bezpośrednio zarządowi więzienia zarządzenia natury ogólnej lub stwierdził potrzebę zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

Konferencje prokuratorów.

§ 41. Prokuratorzy apelacyjni winni najmniej raz do roku, okręgowi zaś przynajmniej co kwartał zwoływać konferencje podległych prokuratorów celem ujednostajnienia działalności prokuratur, omówienia orzeczeń Sądu Najwyższego i rozważenia spornych zagadnień, powstałych na tle praktyki sądowej.

Sprawozdania.

§ 42. Prokuratorzy winni składać swym bezpośrednim przełożonym stałe sprawozdania ze swych czynności w wykazach według załączonych wzorów: prokuratorzy rejonowi miesięczne najdalej 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu objętym sprawozdaniem i roczne do dnia 15 stycznia; kierownicy oddziałów zamiejscowych, załączając sprawozdania podległych im prokuratorów, miesięczne najdalej 8 dnia następnego miesiąca, roczne do dnia 20 stycznia; prokuratorzy okręgowi miesięczne najdalej 10 dnia następnego miesiąca i roczne do dnia 1 lutego.

Prokuratorzy apelacyjni winni składać Ministrowi Sprawiedliwości do dnia 31 marca roczne sprawozdania, oparte na podstawie rocznych sprawozdań prokuratorów okręgowych, oraz sprawozdania z czynności, dokonanych w prokuraturze apelacyjnej.

Do sprawozdań miesięcznych prokuratorów okręgowych i rejonowych należy dołączać informacje o ilości osób, pozostających w areszcie: w toku dochodzenia do 2 miesięcy i do 3 miesięcy, w toku śledztwa — do 6 miesięcy, do roku i powyżej roku.

§ 43. Prokurator delegowany do udziału w rozprawie sądowej składa kierownikowi prokuratury sprawozdanie z wyniku rozprawy, przedstawiając wokandę spraw po wypełnieniu odpowiednich rubryk.

Czas urzędowania i ferje.

§ 44. Godziny urzędowania w prokuraturach w dnie powszednie oznacza Minister Sprawiedliwości. W razie potrzeby kierownik prokuratury może zarządzić prace poza godzinami urzędowania.

§ 45. W celu załatwiania czynności niecierpiących zwłoki w niedziele i święta oraz w dni powszednie poza godzinami urzędowania należy w miarę potrzeby ustanowić dyżury prokuratorów, urzędników sekretariatu i woźnych.

§ 46. Kierownik prokuratury oznacza godziny przyjęć.

W wypadkach pilnych należy przyjąć interesanta poza oznaczonymi godzinami.

§ 47. Terminy wypoczynku dla prokuratorów oraz urlopy wypoczynkowe dla urzędników sekretariatu tudzież niższych funkcjonariuszów należy w zasadzie wyznaczać w okresie od piętnastego czerwca do piętnastego września.

§ 48. Powołanie na ćwiczenia wojskowe i sportowa tem przerwa w urzędowaniu nie pozbawia prawa do korzystania z wypoczynku.

Zamieszkanie i doręczanie pism w sprawach służbowych.

§ 49. Zezwolenia na zamieszkanie poza siedzibą prokuratury udziela prokuratorowi bezpośrednio przełożony.

§ 50. Prokurator, korzystający z wypoczynku lub zwolnienia od zajęć, winien o miejscu swego pobytu zawiadomić bezpośredniego przełożonego.

§ 51. Piśmienne zarządzenia i orzeczenia administracyjne w sprawach służbowych winny być doręczane prokuratorom za piśmiennem potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty doręczenia. Doręczenie odbywa się trybem wskazanym w reg. og.

CZEŚĆ SZCZEGÓLNA.

Ściganie przestępstw.

§ 52. Prokurator jest obowiązany wszcząć postępowanie karne z powodu przestępstw ściganych z urzędu, o których go zawiadomiono, lub które w inny sposób doszły do jego wiadomości.

§ 53. W wypadkach ważnych winien prokurator niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości udać się na miejsce, przeprowadzić lub zarządzić dochodzenie i wydać odpowiednie polecenia.

§ 54. W razie ustnego zawiadomienia o przestępstwie prokurator winien sporządzić o tem protokół, uprzedzając meldującego o skutkach fałszywego oświadczenia.

Dochodzenie.

§ 55. Prokurator przeprowadza dochodzenie w zasadzie za pośrednictwem policji państwowej, jeżeli zaś szczególne względy tego wymagają — osobiście.

Prokurator może również przeprowadzić dochodzenie za pośrednictwem innych organów władz państwowych lub samorządowych (art. 42 przep. wpraw. k. p. k.), jeżeli przestępstwo popełniono w zakresie, w którym do tych organów należy utrzymanie spokoju, bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo dochodzenie przestępstw.

§ 56. Z przebiegu dochodzenia sporządza się zapiski. Zapiski dochodzenia winny podawać w porządku chronologicznym przebieg i wyniki przeprowadzonych czynności, a w razie potrzeby nasuwające się wnioski i spostrzeżenia.

§ 57. Jeżeli w toku dochodzenia, prowadzonego osobiście przez prokuratora, zachodzi potrzeba dokonania czynności poza okręgiem sądu okręgowego, prokurator zwraca się do prokuratora, w którego okręgu czynność ma być spełniona, chyba że okoliczności uzasadniają potrzebę osobistego wykonania czynności przez prokuratora, prowadzącego dochodzenie. Na osobiste wykonanie czynności w innym okręgu winien prokurator uzyskać zezwolenie swego przełożonego i w miarę możliwości zawiadomić prokuratora, w którego okręgu czynność ma być wykonana.

§ 58. W toku dochodzenia, prowadzonego za pośrednictwem policji, prokurator wydaje polecenia bezpośrednio organom policji tej miejscowości, gdzie zlecona czynność ma być wykonana. Jeżeli przy wykonaniu polecenia powstają wątpliwości lub trudności, miejscowy prokurator może udzielić policji odpowiednich wskazówek, porozumiewając się w razie potrzeby z prokuratorem, który wydał polecenie.

§ 59. Wnioski o zastosowanie środków zapobiegawczych oraz o dokonanie czynności sądowych w sprawach, podlegających właściwości sądów grodzkich, prowadzący dochodzenie składa w zasadzie sądowi grodzkiemu, w sprawach zaś, podlegających właściwości sądu okręgowego, w zasadzie sędziemu śledczemu, chyba że czynność ma być dokonana w okręgu sądu grodzkiego, w którym niema siedziby sędziego śledczego.

§ 60. Prokurator, prowadząc dochodzenie za pośrednictwem policji, winien, o ile okoliczności sprawy tego wymagają, udzielać jej szczegółowych wskazówek na piśmie lub ustnie.

§ 61. W zakresie wydawania policji państwowej poleceń prowadzenia dochodzenia należy baczyć, w jakim stopniu organa policji państwowej danego rejonu są wyszkolone do spełnienia tych zadań. W tym celu prokuratorzy winni zaznajamiać się z kwalifikacjami poszczególnych funkcjonariuszów policji państwowej na podstawie akt dochodzeń oraz stałego porozumiewania się z komendantami policji i poszczególnymi funkcjonariuszami.

§ 62. W czasie dochodzenia, prowadzonego przez prokuratora osobiście lub za pośrednictwem policji, aresztowany pozostaje do rozporządzenia prokuratora.

Prokurator winien czuwać nad tem, czy nie ustały przyczyny, dla których aresztowanie nastąpiło (art.

170 k. p. k.) oraz czy nie upłynęły terminy aresztowania, przewidziane w art. 171 k. p. k. Wniosek o przedłużenie aresztu w myśl § 2 art. 171 k. p. k. należy złożyć przed upływem terminu ustawowego.

§ 63. Prokurator, przesyłając sprawę do sądu (sędziego śledczego) lub do innego prokuratora, winien równocześnie zawiadomić zarząd więzienia o przekazaniu aresztowanego do rozporządzenia odpowiedniego sądu lub prokuratora.

§ 64. Przedmioty, które w toku dochodzenia należy przechować, a które ze względu na swój rozmiar, wartość lub charakter nie nadają się do przechowania w aktach sprawy, winny być przechowywane w biurach podawczo-wykonawczych odpowiednich sądów lub w innych pomieszczeniach sądowych lub prokuratorskich, przeznaczonych na ten cel. W razie wszczęcia postępowania sądowego prokurator przekazuje te przedmioty do rozporządzenia sądu (sędziego śledczego). Przechowywanie przedmiotów odbywa się w sposób wskazany w reg. kar.

§ 65. O wszczęciu i umorzeniu dochodzenia przeciw osobom wymienionym w art. 6 k. p. k. prokurator zawiadamia właściwą władzę.

§ 66. W wypadkach, przewidzianych w art. 119 i ust. 4 art. 122 rozp. o pol. państw., kierownik prokuratury (oddziału) przedstawia prokuratorowi apelacyjnemu wniosek o ukaranie funkcjonariusza policji państwowej w drodze sądowej. Z żądaniem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 116 rozp. o pol. państw.) może wystąpić prokurator apelacyjny lub okręgowy. Do zwrócenia uwagi funkcjonariuszowi policji państwowej na zasadzie art. 116 rozp. o pol. państw. uprawniony jest każdy prokurator.

§ 67. Umarzając dochodzenie, prokurator winien zarządzenie swe uzasadnić.

§ 68. Zawiadomienie pokrzywdzonego o umorzeniu dochodzenia winno zawierać pouczenie go o przysługujących mu prawach z art. 70 lub 71 k. p. k., zależnie od właściwości sądu, któremu sprawa podlega, bądź też o prawie przysługującym mu z art. 60 k. p. k.

§ 69. Pismo o zezwolenie na popieranie oskarżenia (art. 70 k. p. k.), prokurator okręgowy przesyła niezwłocznie prokuratorowi apelacyjnemu. Akta sprawy należy załączyć lub przesłać dodatkowo.

§ 70. Prokurator, umarzając dochodzenie w swym zakresie, winien przekazać sprawę właściwej władzy co do czynu karalnego, niepodlegającego orzecznictwu sądów powszechnych. W szczególności dotyczy to także spraw, do których mają zastosowanie przepisy art. 618 k. p. k. O przekazaniu sprawy należy uczynić wzmiankę w zawiadomieniu, przewidzianem w § 68.

Udział prokuratora w śledztwie.

§ 71. Prokurator winien złożyć wniosek o wyznaczenie sędziego śledczego z pominięciem przyjętego podziału czynności, gdy tego wymaga charakter sprawy. Wniosek o zlecenie śledztwa sądowi grodz-

kiemu należy złożyć tylko wówczas, jeżeli zarządzenie takie przyczyni się do przyspieszenia postępowania, albo zmniejszenia jego kosztów, a szczególne względy nie przemawiają za skierowaniem sprawy do sędziego śledczego.

§ 72. Prokurator winien być obecny przy czynnościach śledczych w wypadkach ważnych, zwłaszcza wtedy, gdy sędzia śledczy dopuścił do obecności obrońcę oskarżonego, albo gdy prokurator złożył wniosek o uzupełnienie śledztwa, a od wyniku uzupełniających czynności zależy dalszy bieg sprawy.

§ 73. Prokurator winien możliwie często przeglądać akta śledztwa oraz porozumiewać się bezpośrednio z sędzią śledczym i już w toku śledztwa składać odpowiednie wnioski, celem uniknięcia potrzeby uzupełniania śledztwa; w szczególności winien czuwać nad tem, aby śledztwo objęło wszystkich oskarżonych i wszystkie przestępstwa zgodnie z art. 27 i 28 k. p. k., o ile nie nastąpi wyłączenie w myśl art. 29 k. p. k.

§ 74. Prokurator może w toku śledztwa przeprowadzić dochodzenie także co do przestępstwa objętego śledztwem, o czym winien zawiadomić sędziego śledczego, a następnie przesłać mu zapiski dochodzenia; w dochodzeniu takim prokurator może dokonywać czynności sądowych tylko w wypadkach wskazanych w art. 254 k. p. k.

§ 75. Wnioski o uzupełnienie śledztwa winny być składane jedynie w wypadkach nieodzownych; składając wniosek o uzupełnienie śledztwa, prokurator winien objąć nim całość uzupełnień, niezbędnych według stanu sprawy w chwili składania wniosku.

§ 76. Składając wniosek o umorzenie śledztwa, prokurator winien go uzasadnić; wyrażenie zgody na umorzenie nie wymaga uzasadnienia, o ile prokurator podziela uzasadnienie postanowienia sędziego śledczego, powziętego w trybie art. 271 k. p. k.

Akt oskarżenia.

§ 77. W uzasadnieniu aktu oskarżenia należy w sposób jasny i rzeczowy przedstawić faktyczną stronę sprawy z uwzględnieniem historycznego przebiegu zdarzeń, stanowiących podstawę oskarżenia, przytoczyć dowody winy oskarżonego, streścić jego wyjaśnienia, a w miarę potrzeby ocenić wartość dowodów i wyjaśnić podstawy kwalifikacji prawnej.

§ 78. Na marginesach aktu oskarżenia należy oznaczać karty akt sprawy, celem umożliwienia sprawdzenia okoliczności, przytoczonych w akcie oskarżenia. Oznaczenie kart należy umieszczać również na marginesie listy osób, podlegających wezwaniu na rozprawę, oraz wykazu innych dowodów.

§ 79. Do aktu oskarżenia, złożonego sądowi okręgowemu, należy dołączyć tyle odpisów, ilu jest oskarżonych; co do oskarżonych zaś urzędników publicznych, duchownych lub zakonników — po dwa egzemplarze.

W aktach podręcznych prokuratora należy zostawić co najmniej jeden odpis aktu oskarżenia.

Akta sprawy prokurator dołącza do aktu oskarżenia.

§ 80. Składając akt oskarżenia przeciwko niektórym oskarżonym, a wniosek o umorzenie śledztwa co do innych oskarżonych lub co do niektórych czynów, objętych tem samym śledztwem, prokurator przesyła akt oskarżenia z aktami sprawy do sądu okręgowego lub grodzkiego, do sędziego śledczego zaś wniosek o umorzenie.

Przepis § 63 ma odpowiednie zastosowanie do spraw przesyłanych do sądu w trybie art. 277 k. p. k.

Popieranie oskarżenia na rozprawie.

§ 81. Prokurator, opierając się na otrzymanej liście spraw (art. 294 k. p. k.), wyznacza przedstawicieli prokuratury do rozpraw, o ile możliwości na miesiąc zgóry.

§ 82. W sprawach szczególnie ważnych lub zawitych winni w miarę możliwości na rozprawie występować prokuratorzy, którzy daną sprawę opracowali. Prokurator apelacyjny może w takich sprawach delegować do popierania oskarżenia na rozprawie apelacyjnej członka prokuratury okręgowej, który w danej sprawie występował w sądzie okręgowym na rozprawie głównej.

§ 83. Przełożony prokurator może ze względu na objętość i różnorodność materiału wyznaczyć do popierania oskarżenia kilku prokuratorów.

Popieranie oskarżenia na rozprawie w sądzie grodzkim.

§ 84. Prokurator, wnosząc akt oskarżenia do sądu grodzkiego, może oznajmić, że zastrzega sobie popieranie oskarżenia przed sądem grodzkim.

§ 85. W sprawach ważniejszych prokurator udziela policji lub organom administracji poleceń i wskazówek co do popierania oskarżenia w sądzie grodzkim na rozprawie, co do założenia środków odwoławczych i t. p.

Środki odwoławcze.

§ 86. Zapowiada wniesienie środka odwoławczego i sporządza jego wywód w zasadzie ten prokurator, który popierał oskarżenie na rozprawie. Wywód środka odwoławczego od wyroku sądu okręgowego i apelacyjnego przesyła do sądu kierownik prokuratury. Odpis wyводу apelacji od wyroku sądu okręgowego prokurator przesyła prokuratorowi apelacyjnemu, odpis złożonej kasacji — Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego.

Wykonanie wyroku.

§ 87. Prokurator, zarządzając wykonanie wyroku na tymczasowo aresztowanym, skazanym na karę pozbawienia wolności, winien odpis sentencji wyroku przesłać naczelnikowi właściwego więzienia z zawiadomieniem o dniu, w którym skazanego należy zwolnić.

Jeżeli skazany przebywa w innym okręgu sądowym, prokurator, zwracając się do prokuratora okręgowego tego okręgu o odpowiednie zarządzenia (art. 527 ust. 2 k. p. k.), winien przesłać mu odpis sentencji.

§ 88. Jeżeli skazany na karę pozbawienia wolności nie jest aresztowany, prokurator winien zarządzić sprowadzenie go do więzienia przez policję. Gdy ze względu na rodzaj kary, charakter sprawy i osobę sprawcy nie zachodzi obawa, że skazany uchyli się od wykonania kary, prokurator może wezwać go, aby w określonym terminie stawił się w wyznaczonym więzieniu.

Równocześnie z wydaniem powyższych zarządzeń należy przesłać naczelnikowi więzienia odpis sentencji wyroku oraz, o ile skazany został wezwany do stawienia się w więzieniu — odpis wezwania, z poleceniem powiadomienia prokuratora o dniu rozpoczęcia kary przez skazanego oraz o dniu mającego nastąpić zwolnienia. Prokurator winien sprawdzić, czy czas trwania kary obliczono należycie.

W razie zawiadomienia przez naczelnika więzienia, że skazany, wezwany do stawienia się w celu odbycia kary, nie stawił się w terminie, prokurator zarządzi przymusowe sprowadzenie skazanego.

Odroczenie i przerwa wykonania kary.

§ 89. Przy rozpatrywaniu prośby o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o jej przerwę, prokurator rozważy, czy mimo istnienia warunków ustawowych, prośba zasługuje na uwzględnienie z uwagi na rodzaj popełnionego przestępstwa, okres nieodbytej kary oraz zachowanie się skazanego na wolności i w więzieniu. Odroczenia i przerwy kary nie należy udzielać recydywistom w cięższych wypadkach recydywy, oraz przestępcom zawodowym i nałogowym.

Odroczenia i przerwy kary należy odmówić, jeżeli zachodzi obawa uchylenia się skazanego od wykonania kary.

§ 90. Prokurator przesyła zarządzenie swoje co do przerwy kary naczelnikowi więzienia, z poleceniem wykonania i zawiadomienia policji państwowej rejonu, w którym zwolniony ma zamiar zamieszkać.

Uzależniając odroczenie lub przerwę kary od zobowiązania się skazanego do pobytu w oznaczonej miejscowości lub okręgu, prokurator zawiadamia o tem właściwe komendy policji państwowej z poleceniem bezzwłocznego aresztowania skazanego i sprowadzenia go do więzienia w wypadku stwierdzonego naruszenia wspomnianego zobowiązania.

§ 91. Prokurator poleci naczelnikowi więzienia, by po upływie czasu przerwy, o ile skazany w ciągu trzech dni po upływie tego czasu nie zgłosi się dobrowolnie, zawiadomił o tem prokuratora, który wyda odpowiednie zarządzenia.

§ 92. Ograniczenia, zawarte w § 89, nie mają zastosowania do odroczenia wykonania kary na zasadzie art. 538 k. p. k.

Wznowienie postępowania.

§ 93. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawach, należących do właściwości sądu grodzkiego, winien prokurator okręgowy przedstawić prokuratorowi apelacyjnemu, w innych zaś sprawach — Pierwszemu Prokuratorowi Sądu Najwyższego za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego.

§ 94. Wniosek o wznowienie postępowania winien wskazywać okoliczności, uzasadniające złożenie wniosku; prokurator może przeprowadzić w tym celu dochodzenie, którego akta dołączy do wniosku. W dochodzeniu tem przepis art. 29 przep. wpraw. k. p. k. nie ma zastosowania.

§ 95. Do wniosku o wznowienie postępowania należy dołączyć zażądane w tym celu akta sądowe.

§ 96. Jeżeli prokurator otrzyma wniosek o wznowienie postępowania, podany przez oskarżonego lub inne osoby, wymienione w art. 530 § 1 k. p. k., winien, o ile zachowane są wymogi art. 532 k. p. k., postąpić w sposób, przewidziany w §§ 93 — 95, dołączając swoją opinię w miarę uznania po przeprowadzeniu dochodzenia.

Kasacja według art. 521 k. p. k.

§ 97. Przepisy §§ 93 — 96 mają odpowiednie zastosowanie w wypadkach podań o założenie kasacji według art. 521 k. p. k.

Prokurator apelacyjny może nie nadać sprawie dalszego biegu, jeżeli brak podstaw do założenia kasacji, chyba że prokurator Sądu Najwyższego zażądał przedstawienia akt sprawy z opinią.

Sprawy aresztowanych i inne sprawy pilne.

§ 98. Sprawy dotyczące osób aresztowanych i inne sprawy pilne, winny być załatwiane ze szczególnym pośpiechem. Nagłość sprawy należy zaznaczyć na aktach i pismach w sposób widoczny.

§ 99. O niemożności załatwienia sprawy w terminie, przepisany w ustawie, należy zawiadomić przełożonego prokuratora z wyjaśnieniem przyczyny zwłoki.

Pisma osób aresztowanych.

§ 100. Prokurator winien:

a) przysyłać według właściwości pisma więźniów, choćby adresowane mylnie;

b) nie doręczać pism, lekceważących ustawy, uwłaczających Państwu, władzom, osobom urzędowym albo mogącym ujemnie wpłynąć na przebieg dochodzenia lub śledztwa;

c) pozostawiać bez biegu pisma obywateli polskich do władz obcych o opiekę i ochronę przed zarządzeniami władz polskich, tudzież takie same pisma obywateli obcych do władz obcych, nie będących władzami ojczystymi wnoszącego;

d) przedstawiać do decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości pisma, adresowane do władz obcych, o ile nie należy z nimi postąpić w myśl przepisów pod lit. b), c).

§ 101. Prokurator winien do podań osób aresztowanych, składanych na imię Prezydenta Rzeczypospolitej, albo przesyłanych do władz przełożonych lub sądowych, dołączać w miarę potrzeby odpowiednie informacje.

BIUROWOŚĆ.

Zasady ogólne.

§ 102. Biurowość w sekretarjatach prokuratur prowadzona jest według przepisów reg. og. z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

§ 103. Pisma wnoszone i nadsyłane do prokuratury przyjmuje urzędnik sekretarjatu, który umieszcza na każdym piśmie prezentatę, zawierającą nazwę prokuratury (oddziału zamiejscowego), datę otrzymania pisma i liczbę załączników.

§ 104. Oznaczenie akt składa się z odpowiedniej nazwy repertorium, do którego sprawa należy, numeru porządkowego sprawy według repertorium i roku założenia akt. Oznaczenie akt prokuratora rejonowego składa się nadto z cyfry rzymskiej, wskazującej numer rejonu, umieszczonej przed nazwą repertorium (np. XII Ds. 230/31).

W razie przeniesienia sprawy do innego repertorium należy dawne oznaczenie przekreślić, a wpisać pod spodem nowe oznaczenie.

Oznaczenie akt umieszczać należy na wszystkich pismach wychodzących.

§ 105. Od obowiązku umieszczania w okładce i szycia akt można odstąpić, jeżeli akta zawierają nie więcej niż kilka kart i nie zachodzi obawa, że skutkiem zaniedbania zeszyta ulegną zniszczeniu lub zagubieniu. Akta winny być jednak umieszczone w okładce i zeszyte, jeżeli przesyła się je innej prokuraturze, sądowi lub innej władzy.

§ 106. Na okładkach akt i na pismach w sprawach, w których oskarżony lub podejrzany jest aresztowany, winien być umieszczony u góry w sposób widoczny wyraz: „Aresztowany”.

§ 107. Równocześnie z przesłaniem sprawy do sędziego śledczego z wnioskiem o wszczęcie śledztwa lub do sądu okręgowego z aktem oskarżenia prokurator zakłada akta podręczne. W aktach tych przechowuje się odpis aktu oskarżenia lub wniosków, przewidzianych w art. 277 k. p. k., oraz korespondencję, odnoszącą się do danej sprawy, a nienależącą do akt dochodzenia lub śledztwa. Na okładce w odpowiednich rubrykach należy uwidocznić bieg sprawy oraz datę i treść zapadłego wyroku.

§ 108. Szczegóły organizacji biurowej ustala według swego uznania prokurator.

Księgi prokuratorskie.

§ 109. W prokuraturze prowadzi się następujące księgi:

1. „Kop” — repertorium karne ogólne (wzór) u prokuratora apelacyjnego;

2. „R” — księga rozporządzeń u prokuratora apelacyjnego;

3. „Prez” — dziennik prezydalny (wzór) u prokuratora apelacyjnego i okręgowego;

4. „E” — księga ekspedycyjna (wzór) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego;

5. „So” — skorowidz ogólny (wzór) u prokuratora okręgowego;

6. „Sp” — skorowidz poszukiwanych (wzór) u prokuratora okręgowego;
7. „W” — repertorium wyroków (wzór) u prokuratora okręgowego;
8. „Ds” — repertorium dochodzeń i śledztw (wzór) u prokuratora rejonowego;
9. „Ap” — wykaz aresztowanych w toku dochodzenia (wzór) u prokuratora rejonowego;
10. Skorowidze.

§ 110. Do dziennika prezydjalnego „Prez” należy wpisywać korespondencję, dotyczącą administracji prokuratury, a w szczególności korespondencję w sprawach osobowych, oraz sprawozdania i okólniki.

§ 111. Do repertorium „Kop” u prokuratora apelacyjnego wpisuje się korespondencję, nienależącą do dziennika prezydjalnego.

§ 112. Do skorowidza ogólnego „So” wpisuje się korespondencję, która wpływa do prokuratora okręgowego, a nie należy do dziennika prezydjalnego i repertorium wyroków.

W rubryce „oznaczenie sprawy” należy wpisać nazwisko i imię pokrzywdzonego i podejrzanego, albo nazwisko i imię osoby lub nazwę władzy nadsyłającej pismo.

Jeżeli pokrzywdzonych lub podejrzanych jest kilku, należy nazwisko i imię każdego z nich wpisać osobno pod odpowiednią literą.

Nazwę władzy nadsyłającej pismo wpisuje się tylko wówczas, o ile brak jest innych danych, niezbędnych do oznaczenia sprawy.

W rubryce „do kogo i kiedy przesłano” datę przesłania należy uwidocznnić tylko w tym wypadku, jeżeli pismo wychodzi z prokuratury.

§ 113. Do skorowidza poszukiwanych „Sp” wpisuje się nazwiska i imiona oskarżonych, względem których postępowanie zawieszono w toku dochodzenia (art. 5 k. p. k.), oraz skazanych, co do których nie można wykonać kary.

§ 114. Do repertorium „W” wpisuje się każdego skazanego pod oddzielnym numerem porządkowym.

W rubryce „Uwagi” należy uwidocznnić wezwanie do kary.

Rubrykę 9 („rodzaj i wymiar kary zastępczej”) należy wypełnić dopiero po stwierdzeniu niemożności ściągnięcia grzywny lub kary pieniężnej. Odpowiedni zapis w rubryce 9 należy umieścić poniżej poziomu zapisów, dotyczących zasadniczej kary pozbawienia wolności. Zapisy, dotyczące zastępczej kary pozbawienia wolności w rubrykach 10 — 15 winny być umieszczone na tym samym poziomie, co zapis w rubryce 9.

§ 115. W każdym rejonie prokuratorskim prowadzone jest repertorium „Ds”, oznaczone odnośną cyfrą rzymską (numer rejonu). Kierownik prokuratury może zarządzić prowadzenie wspólnego repertorium „Ds” dla kilku rejonów.

Do repertorium „Ds” wpisuje się sprawy karne i karne skarbowe w chwili otrzymania zawiadomienia

o przestępstwie. Wszelkie czynności w toku postępowania, a w szczególności przesłanie sprawy do uzupełnienia i zwrot po uzupełnieniu, należy uwidocznnić w odpowiednich rubrykach.

W wypadku skierowania sprawy do śledztwa należy w rubryce „numer porządkowy” nad odnośnym numerem umieścić literę „S”.

Po sporządzeniu przez prokuratora rejonowego aktu oskarżenia lub innego wniosku, wymagającego aprobaty prokuratora (§ 24 p. c), należy w rubryce 17 odnotować datę przedstawienia akt prokuratorowi okręgowemu. Po załatwieniu sprawy przez prokuratora okręgowego należy we właściwych rubrykach (19 — 26) odnotować datę i sposób załatwienia.

W rubryce 4 winny być wymienione nazwiska i imiona wszystkich oskarżonych. W razie skierowania sprawy częściowo z aktem oskarżenia, a częściowo z wnioskiem o umorzenie lub zawieszenie postępowania, należy zapisy w odnośnych rubrykach dokonywać w ten sposób, by było widoczne, jaki bieg nadano sprawie względem każdego oskarżonego.

§ 116. Każdą sprawę należy tylko raz jeden zapisać do repertorium „Ds” z wyjątkiem następujących wypadków:

- a) gdy postępowanie zawieszono zostało podjęte w nowym roku kalendarzowym;
- b) gdy dochodzenie lub śledztwo zostało wznowione w myśl art. 249 i 590 k. p. k.;
- c) gdy dochodzenie lub śledztwo zostało rozdzielone na dwie lub kilka oddzielnych spraw.

W wymienionych wypadkach sprawę należy zapisać do repertorium ponownie, odnotowując w rubryce „uwagi” pod dawnym numerem nowy, a pod nowym dawny.

§ 117. Zamiast wykazu aresztowanych „Ap” można prowadzić kartotekę osób aresztowanych.

§ 118. Do repertoriów „Kop”, „W” i „Ds” należy prowadzić oddzielne skorowidze według przepisów reg. og. i reg. kar.

Kierownik prokuratury może zarządzić prowadzenie skorowidzów systemem kartkowym.

§ 119. W oddziale zamiejscowym prowadzi się z ksiąg wymienionych w § 109 te, które są konieczne ze względu na uprawnienia, przyznane kierownikowi oddziału w § 27.

§ 120. Księgi, przewidziane dla czynności prokuratorów rejonowych, będą prowadzone także u wice (pod) prokuratorów, którym są poruczone sprawy niezależnie od podziału terytorjalnego (§ 22).

Wzory sprawozdań.

§ 121. Wzory sprawozdań miesięcznych prokuratorów okręgowych, kierowników oddziałów zamiejscowych i prokuratorów rejonowych służyć mogą, jako wzory sprawozdań rocznych po zastąpieniu wyrazu „miesiąc” przez wyraz „rok”.

§ 122. W rubrykach 3 i 15 sprawozdań prokuratorów okręgowych i rejonowych należy wykazywać ilość spraw załatwionych ostatecznie. Sprawy, przesłane w celu przeprowadzenia lub uzupełnienia dochodzenia lub w celu uzupełnienia śledztwa, należy wykazywać jako niezałatwione (rubryki 1, 4, 13 i 16).

Sekretarjaty.

§ 123. Sekretarjaty prokuratury składają się z sekretarzy prokuratorów, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretarjatów prokuratorów mogą być wyznaczeni także sekretarze sądowi i aplikanci sądowi.

Prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretarjatu.

§ 124. Kierownik sekretarjatu jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie biurowości, za ścisłe i szybkie wykonanie zarządzeń prokuratora, oraz za całość akt, ksiąg i pism.

§ 125. Wszyscy urzędnicy sekretarjatu obowiązani są stosować się do zarządzeń kierownika sekretarjatu, chyba że prokurator zarządzenie kierownika sekretarjatu odwoła lub zmieni.

§ 126. W czynnościach swoich kierownik sekretarjatu za zgodą prokuratora może być zastąpiony przez innych urzędników sekretarjatu.

§ 127. Urzędnicy sekretarjatu nie mają prawa udzielać zezwolenia na przeglądanie akt i ksiąg prokuratury osobom obcym.

Zezwolenie takie wydaje wyłącznie prokurator.

§ 128. Nikt prócz prokuratora nie może zabierać akt z sekretarjatu.

Woźni.

§ 129. Jeżeli ilość woźnych w prokuraturze jest niewystarczająca, potrzebną ilość woźnych wyznacza do prokuratury prezes właściwego sądu.

§ 130. Wyznaczeni do prokuratury woźni podlegają wyłącznie zarządzeniom prokuratora i kierownika sekretarjatu.

Pieczenie urzędowe.

§ 131. Prokuratorzy mają pieczęcie urzędowe z wyobrażeniem orła państwowego i właściwym napisem, odpowiadające obowiązującym przepisom.

§ 132. Pieczęcie prokuratur przechowują kierownicy sekretarjatów.

Pieczenie winny być przechowywane pod zamknięciem.

Kontrolę wydanych do użytku pieczęci prowadzi kierownik prokuratury.

§ 133. Pieczęcie wyciska się na wszelkich pismach, mających stanowić dowód lub mających być

dla strony podstawą do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej, a nadto w korespondencji z władzami zagranicznymi, na uwierzytelnionych odpisach oraz, o ile nagłość czynności nie stoi na przeszkodzie, na zarządzeniach sprowadzenia (art. 244 § 2 k. p. k.), zatrzymania podejrzanego (art. 167 k. p. k.), dokonania rewizji (art. 150 k. p. k.), wstrzymania korespondencji i przesyłek (art. 159 k. p. k.), tudzież na pismach do policji i innych urzędów z żądaniem wykonania powyższych zarządzeń.

§ 134. Pieczęcie należy zamawiać wyłącznie w mennicy państwowej.

Nazwa prokuratur.

§ 135. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych używają nazwy według siedziby (Prokuratura Sądu Apelacyjnego w).
Prokuratura Sądu Okręgowego w).

Oddziały zamiejscowe prokuratur sądów okręgowych używają nazwy odnośnej prokuratury z dodatkiem „oddział zamiejscowy w”.

Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy rejonowi, urzędujący poza siedzibą prokuratora okręgowego, używają nazwy odnośnej prokuratury z dodatkiem „wiceprokurator (podprokurator) rejonu w”.

§ 136. Nazwy powyższe winny być umieszczone nazewnątrż gmachów mieszczących prokuraturę.

§ 137. Na pismach podpisanych przez prokuratora lub jego zastępcę należy używać napisów: „Prokurator Sądu Apelacyjnego w”
„Prokurator Sądu Okręgowego w”.

Na pismach podpisanych przez wiceprokuratora lub podprokuratora należy używać napisów: „Prokuratura Sądu Okręgowego w”
„Wiceprokurator rejonu”. Siedzibę wiceprokuratora (podprokuratora) rejonowego wymienia się, jeżeli znajduje się poza siedzibą prokuratora sądu okręgowego.

§ 138. Pomieszczenia wewnątrz gmachów, przeznaczone dla prokuratury, winny być oznaczone napisami, wskazującymi ich przeznaczenie.

Przepisy przechodnie i końcowe.

§ 139. Prokuratorzy apelacyjni i okręgowi wydadzą zarządzenia w przedmiocie przystosowania w miarę możliwości ksiąg dotychczasowych do przepisów niniejszego regulaminu.

§ 140. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 382).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedliwości z dn.
26 listopada 1931 r. (poz. 784).

Wzór do § 109 p. 1 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Data i treść załatwienia	U W A G I
1	2	3	4	5	6

Repertorium „Kop“.

Wzór do § 109 p. 3 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Do kogo i kiedy przesłano	U W A G I
1	2	3	4	5	6

Wzór do § 109 p. 4 reg. prok.

Oznaczenie pisma wysyłanego	Data wystania	Do kogo adresowano	Ilość kopert lub paczek	Data odbioru	Potwierdzenie odbioru
1	2	3	4	5	6

Wzór do § 109 p. 5 reg. prok.

Oznaczenie sprawy	Data wejścia	Do kogo i kiedy przesłano	U w a g i
1	2	3	4

Skorowidz „So.”

Wzór do § 109 p. 6 reg. prok.

Nazwisko i imię poszukiwanego	Oznaczenie akt	U w a g i
1	2	3

Skorowidz „Sp.”

Wzór do § 109 p. 7 reg. prok.

Repertorium

Numer porządkowy	Data wejścia	Kto wyrok nadesłał (Data i numer pisma)	Sąd, który wydał wyrok wykonalny	Oznaczenie akt „Ds” lub „Kad”	Nazwisko i imię skazanego	Oznaczenie przestępstwa	Kara pozbawienia wolności	
							Rodzaj i wymiar kary	
							zasadniczej	zastępczej
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(Strona lewa)

Wyroków

Kara pozbawienia wolności					Grzywna — kara pieniężna							Koszta, opłaty sądowe, koszty wykonania kary				Wykonanie polecono		UWAGI
Odroczona do dnia	Rozpoczęta	Przerwa		Przedterminowe zwolnienie	Ukończona	Wyso-kość w zło-tych	Odroczona do dnia	Rozłożo-na na raty płatne	Uiszczona dnia	Umorzona lub odpi-sana	Zaległość do prze-niesienia	Wysokość (zł)	Uiszczono	Stwierdzono nieścią-galność, lub zwolnio-no od zwrotu	Zaległość do przenie-sienia	dnia	komu	
		od	do															
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

(Strona prawa)

Wzór do § 109 p. 8 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba, która zawiadomienie nadesłała. Data i numer zawiadomienia	Nazwisko i imię podejrzanego lub oskarżonego	Oznaczenie przestępstwa	Tymczasowe aresztowanie		Nazwisko i imię pokrzywdzonego	W toku dochodzenia sprawę				
					od dnia	do dnia		przesłano			zwrócono po wykonaniu dnia	
								dnia	dokąd	w jakim celu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

Przesłano z wnioskiem o wszczęcie śledztwa		W toku śledztwa sprawę		Akt oskarżenia lub inny wniosek		Przesłano do sądu okręgowego z aktem oskarżenia						Inaczej załatwiono		Uwagi							
dnia	do kogo	Nadesłano	Zwrócono z wnioskiem o uzupełnienie	Przedstawiono prokuratorowi do aprobaty	Otrzymał od prokuratora celem innego załatwienia	W trybie postępowania wyciągniętego	W trybie postępowania uproszczonego	W trybie U. K. S.	Przed sądem przysięgłych	Przesłano do sądu grodzkiego z aktem oskarżenia	Przesłano z wnioskiem o umorzenie śledztwa lub wyrażeniem zgody na umorzenie	Dochodzenie zawieszono	Dochodzenie umorzono		Wysłano zawiadomienia o umorzeniu	Wykonano inne zarządzenia po umorzeniu	Przesłano w trybie art. 70 k. p. k. do prokuratora apelacyjnego	Przesłano innej władzy lub urzędowi	Data	Sposób	
		Dnia	15											16							
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	

Wzór do § 109 p. 9 reg. prok.

Numer repertorium Ds.	Nazwisko i imię	W więzieniu	od dnia	do dnia	Przedłużono do dnia	D a t a	
						wniesienia aktu oskarżenia lub przestania do śledztwa	uchylenia aresztu
1	2	3	4	5	6	7	8

Wykaz „Ad.”

Wzór do § 42 reg. prok.

Sprawozdanie
roczne Prokuratora Sądu Apelacyjnego w
za rok

Udział w rozpra- wach przed są- dem apela- cyjnym	Udział w posie- dzeniach niejaw- nych sądu apel.	Odroczenia wykonia- nia kary		Przerwy w odbywaniu kary		Przedterminowe zwolnienie			
		udzielo- no	odmówio- no	udzielo- no	odmówio- no	udzielo- no	odmówio- no	przedstawiono Ministerstwu z wnioskiem	
ilość dni rozpraw	ilość dni posiedzeń	3	4	5	6	7	8	przychyl- nym	nieprzy- chylnym
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Ilość wniosków według § 77 reg. kar. (art. 70 k. p. k.)	Sprawy dyscyplinarne		Ilość założonych		Wizytacja podległych proku- ratur		Wizytacja podległych więzień		Uwagi
	złożono wniosków	ilość założonych od- wołań	zażaleń	kasacyj	ilość wizytowanych prokurator	ilość dni wizytacyj	ilość wizytowanych więzień	ilość dni wizytacyj	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Sprawozdanie roczne prokuratora apelacyjnego.

Wzór do § 42 reg. prok.

Ogólny ruch śledztw		ŚLEDZTWA										Ogólny ruch dochodzeń		DOCHODZENIA										Udział w rozprawach	Ilość założeń			Odroczenia wykonania kary	Przerwy w wykonaniu kary											
		Ze spraw tych przesłano												Z dochodzeń tych przesłano																										
Pozostało z miesiąca ubiegłego		z aktem oskarżenia		do sądu okr.		w trybie post. uproszczonego		w trybie u. k. s.		przed sąd przysięgłych		do sądu grodzkiego		do sądu okręgowego		do sądu grodzkiego		do innych władz i urzędów		do sądu okręgowego		do sądu grodzkiego		do innych władz i urzędów		do sądu okręgowego		do sądu grodzkiego		do innych władz i urzędów		Ilość dni rozpraw	apelacji	kasacyi	zarząd	udzielono	odmówiono	udzielono	odmówiono	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36					